

Der har manglet en guide til forældre i det børne- og ungdomspsykiatriske forløb. 'Det børne- og ungdomspsykiatriske forløb – en guide til forældre' er derfor mere end på sin plads. Forfatteren bag er Karsten Gjessing Jensen, der er speciallæge i børne- og ungdomspsykiatri, ph.d. og ekstern lektor ved Institut for Psykologi på Københavns Universitet. Bogen primært er tilegnet forældre, der træder ind i det børne- og ungepsykiatriske system og er skrevet i en erkendelse af, at børne- og ungepsykiatrien er "en kompleks institution, som for børn og unge samt deres forældre kan forekomme uoverskuelig, overvældende og forvirrende", som Karsten Gjessing Jensen skriver i bogen. Forfatteren har altså et ønske om, at bogen vil være en hjælp for forældre og give bedre samarbejde og øget ro. Jeg har kun respekt til overs for forfatterens intentioner og ærinde med bogen.

Bogen er delt op i 11 kapitler, og der er en vis kronologi gennem bogen fra den første mistanke om en psykisk lidelse, udredning, diagnostisk og til behandling. I bogen er der en ordliste, der forklarer de oftest brugte fremmedord og udtryk i børne- og ungepsykiatrien. Der er to appendikser i bogen. Den første er en liste over de mest anvendte psykiatriske og psykologiske tests og undersøgelser. Det andet appendiks er en liste over alle psykiske lidelser og adfærdsmæssige forstyrrelser. Litteraturlisten bagerst i bogen er forslag til videre læsning, og her er listen delt op i emner og psykiske lidelser. Litteraturen er ikke decideret faglitteratur men primært bøger, der henvender sig til forældre og børn i børnepsykiatrien.

Jeg har aldrig personligt været forælder til et barn, som har kontakt med børne- og ungepsykiatrien. I mit faglige virke har jeg derimod mødt mange familier og forældre med børn, der mistrives, og når jeg møder familierne, så er de enten i den meget svære proces, hvor de overvejer om barnet skal/kan undersøges i børnepsykiatrisk regi, ellers så er barnet blevet udredt og afsluttet i børne- og ungepsykiatrien, og familien står tilbage i det tomrum, der kan være, når primærsektoren skal overtage.

Da jeg sad og læste bogen, prøvede jeg virkelig at læse bogen ud fra "forælder perspektiv". Altså om bogen gav mig svar på de ting, som jeg kan stå i som forælder til et barn der mistrives, eller som har en psykiatrisk sygdom eller udviklingsforstyrrelse. Men det kan jeg jo ikke. Og her synes jeg også, at bogen kan have en svaghed i, at det er en fagperson, der har skrevet en guide til forældre, og det virker ikke til, at han har haft forældre med på råd. Forfatteren skriver, at der er fagpersoner, der har læst manuskriptet igennem, og som han har sparret med. Jeg forestiller mig, at bogen ville være endnu mere relevant for forældre, hvis forfatteren havde sparret med forældre om indhold og sprog. Så havde han sikret sig, at bogen kommunikerede direkte med den tiltænkte læser.

Flere gange i bogen er det tekstbokse med citater, men der står ikke, hvem der udtaler sig – men jeg fornemmer, at det er forældre, der udtaler sig. Der står for eksempel på side 86: "Det kan være en kæmpe hjælp for dit barn at få medicin. For vores børn betyder det, at de kan fungere i hverdagen". Jeg synes, at det ville klæde bogen at forældrenes stemme kom mere frem i bogen.

Bogen er, som før nævnt, skrevet med en intention om at vise, hvad der sker "i maskinrummet" i børne- og ungepsykiatrien. Og det formål synes jeg, at bogen opfylder. Forfatteren får sagligt fortalt, hvad der sker i de forskellige faser af et forløb i børne- og ungepsykiatrien. Jeg mener, at bogen kan være med til, at forældre kan få et indblik i, hvad psykiatrien laver, og at der således kan ske en forventningsafstemning i forhold til, hvad psykiatrien kan hjælpe med. For som forfatteren skriver på side 91: "Psykiatrien er kun en del af indsatsen. Psykiatrien stiller diagnoser, beskriver vanskeligheder, forestår støttemuligheder og giver behandling i form af psykoedukation, medicin eller – om muligt – psykoterapi".

Bogen når dog ikke helt i mål med at kommunikere direkte til forældre og familier. Psykiatrien er i disse dage mere og mere opmærksom på, at psykiatrien skal skabes *med* patienterne og ikke *for* patienterne, og næste version af denne bog vil forhåbentlig være skrevet med brugerinddragelse og samskabelse med familierne.

Af Ditte Sennicksen, psykolog

